സെന്റ് തോമസ് കോളജ് പാലാ ഓട്ടോണമസ്
അരുണാപുരം പി.ഒ., കോട്ടയം 686 574

April 2026
Vol. 2 Issue 3

പാലൈ
PALAI பாலை
ISSN No: 3049-0316

പാതിരി പ്രവാസം

ഡോ. അഗസ്റ്റിൻ കെ.ജെ*

സംഗ്രഹം

പ്രവാസങ്ങൾ സാംസ്കാരിക വളർച്ചയ്ക്ക് കാരണമാകുന്നുണ്ട്. ഒരു വ്യക്തിയുടെ പ്രവാസ ജീവിതം ഒരു സംസ്കാരത്തിന്റെ നവോത്ഥാനത്തിന് മുതൽക്കൂട്ടാകുന്നതെങ്ങനെയെന്ന് അർണോസു പാതിരിയുടെ കേരളത്തിലെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ മുൻനിർത്തി വിലയിരുത്തുകയാണ് ഈ ലേഖനത്തിൽ. ഇപ്രകാരമുള്ള പ്രവാസങ്ങൾ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കപ്പെട്ടാൽ സാംസ്കാരിക സമന്വയം മാത്രമല്ല, സാംസ്കാരികോന്നതിയും മനുഷ്യസമൂഹങ്ങൾക്ക് പ്രാപ്യമാണ്.

താക്കോൽ വാക്കുകൾ: പ്രവാസം, മിഷണറി, സംസ്കാരം, ദർശനം, നവോത്ഥാനം, പാതിരി, സാഹിത്യം, സമൂഹം

ആമുഖം

പ്രവാസം മനുഷ്യജീവിതായോധനത്തിലെ പല അടവുകളിൽ ഒന്നുമാത്രമാണ്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ അതിനെ ഒരു സ്വാഭാവിക പ്രക്രിയയായി കാണാവുന്നതാണ്. ചിലപ്പോൾ ചില സമൂഹങ്ങൾ പ്രവാസത്തിന് നിർബന്ധിതരാകുന്നു. എന്നാൽ മിക്കവാറും പ്രവാസം വ്യക്തിപരമായ താല്പര്യത്തിന്റെ ഫലമായി സംഭവിക്കുന്നതാണ്. ലക്ഷ്യങ്ങൾ വ്യത്യസ്തമായിരിക്കാം. ഇപ്രകാരം സംഭവിക്കുന്ന പ്രവാസങ്ങൾ സംസ്കാരത്തിൽ വരുത്തുന്ന മാറ്റങ്ങൾ പഠനസാധ്യതയുള്ളവയാണ്. മിക്കവാറും പ്രവാസികൾ ചെന്നെത്തുന്ന സംസ്കാരത്തിൽ ലയിച്ചു ചേരുകയാണ് പതിവ്. ചില കൂട്ടായ കുടിയേറ്റങ്ങൾ സ്വന്തം സംസ്കാരത്തിന്റെ സൂക്ഷിപ്പുകൾക്ക് ശ്രമം നടത്തുമെങ്കിലും തങ്ങളുടേതായ എന്തെങ്കിലും ചെന്നെത്തിയ സംസ്കാരത്തിലേക്ക് പകർന്ന് നൽകി അതിനെ പരിപോഷിപ്പിക്കുന്ന തലത്തിലേക്ക് വളരുന്നത് ചുരുക്കമാണ്. വ്യക്തിഗത പ്രവാസങ്ങളിലാകട്ടെ ഇതിനുള്ള സാധ്യത ഒട്ടുംതന്നെയില്ലതാനും.

പാതിരി പ്രവാസം

മേൽപറഞ്ഞ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് നാമിവിടെ ചർച്ച ചെയ്യുന്ന പാതിരി പ്രവാസം വ്യത്യസ്തമാകുന്നത്. മിഷണറി പ്രവർത്തനത്തിനായി അന്യരാജ്യങ്ങൾ തെരഞ്ഞെടുത്ത് ജീവിതാവസാനം വരെ അവിടെ സേവനം ചെയ്യുന്ന മിഷണറിമാരുടെ പ്രവാസജീവിതം പഠനവിധേയമാക്കിയാൽ ചെന്നെത്തിയ സംസ്കാരങ്ങളിൽ അവർ ശ്രദ്ധേയമായ ചാലകശക്തികളായി വർത്തിക്കുന്നതും അവയിൽ നിന്നെടുക്കുന്നതും അവയിലേക്ക് കൊടുക്കുന്നതും കാണാനാകും. വ്യക്തമായ ഒരു ലക്ഷ്യബോധം ഉള്ളതുകൊണ്ടാണ് അവർ അത്തരം ഒരു

* Associate Professor, Department of Malayalam, St. Alberts College (Autonomous), Ernakulam.
Ph: 9446715964, Email: augustine@albrts.edu.in

പ്രവാസ ജീവിതം തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നത്. എന്നാൽ അവരുടെ ലക്ഷ്യങ്ങൾക്കപ്പുറം അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ മഹത്തായ സാംസ്കാരിക നവോത്ഥാന പ്രക്രിയയുടെ ഭാഗമായിത്തീരുന്നത് അത്ഭുതകരമായ കാഴ്ചയാണ്. സാഹിത്യ, സാമൂഹിക, സാംസ്കാരിക മേഖലകളിലൊക്കെ അവരുടെ സാന്നിധ്യം സ്വാധീനം ചെലുത്തുന്നതായി കാണാം. ആധുനിക കാലഘട്ടത്തിൽ ഇത്തരം പ്രവാസത്തിന് ഉത്തമ ഉദാഹരണമാണ് മദർ തെരേസ. കൊൽക്കൊത്തയിലെ സാമൂഹിക സാംസ്കാരിക മേഖലകളിൽ മദർ തെരേസ ചെലുത്തിയ സ്വാധീനത്തിന്റെ അലകൾ ആ നഗരത്തിൽ ഇന്നും അടങ്ങിയിട്ടില്ല. അവരുടേത് ഒരു മിഷണറി പ്രവർത്തനമായിരുന്നെന്നും എന്നാൽ അതിൽ മതംമാറ്റൽ പ്രക്രിയയുടെ നിഴലുപോലുമില്ലായിരുന്നെന്നും നമുക്ക് വ്യക്തമാണ്. എന്നാൽ ക്രിസ്തു ദർശനത്തിന്റെ ആഴവും വ്യാപ്തിയും തന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളിലൂടെ ഭാരതസംസ്കാരത്തിന് പകർന്നു നല്കാനായി എന്നത് അവരുടെ മിഷണറി പ്രവർത്തനത്തിന്റെ വിജയമാണതാനും.

മദർ തെരേസയ്ക്കു
മരണമുണ്ടെങ്കിൽ
മരണമല്ലയോ
മഹിത ജീവിതം. (മദർ തെരേസയ്ക്കു മരണമുണ്ടെങ്കിൽ - ബാലചന്ദ്രൻ ചുള്ളിക്കാട്)
എന്ന് കവിയെക്കൊണ്ട് പാടിക്കുന്നത് ഈ വിജയമാണ്.

മിഷണറി പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കായി 18-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ കേരളത്തിലെത്തിയ അർണോസുപാതിരിയുടെ പ്രവാസ ജീവിതം കേരളത്തിന്റെ സാമൂഹിക, സാംസ്കാരിക, സാഹിത്യമേഖലകളിൽ വ്യക്തമായ സ്വാധീനം ചെലുത്തിയിട്ടുണ്ട്

മിഷൻ

സ്വാഭാവികമായും മിഷണറിമാരുടെ പ്രധാന ചുമതല സുവിശേഷപ്രഘോഷണം തന്നെയാണ്. ഈശോസഭാംഗമായിരുന്ന അർണോസുപാതിരിയെ സംബന്ധിച്ചും പുറപ്പെടലിന്റെ അടിസ്ഥാനം അതുതന്നെയായിരുന്നു. അക്കാലത്ത് ഇന്ത്യൻ മിഷൻ എന്നത് മിഷണറിമാർക്ക് ഒരു വെല്ലുവിളി ആയിരുന്നു. ഇപ്രകാരമൊരുവെല്ലുവിളി സ്വീകരിക്കാൻ അർണോസു പാതിരിക്ക് പ്രചോദനമായത് വി. ഫ്രാൻസിസ് സേവ്യറിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളാണ്. തത്വശാസ്ത്ര പഠനം പൂർത്തിയായിരിക്കെ കേവലം ഇരുപതുവയസ്സ് പ്രായമുള്ളപ്പോഴാണ് ഇന്ത്യയിൽ കോഴിക്കോട് മിഷനിൽ പ്രവർത്തിക്കാൻ അർണോസുപാതിരി തീരുമാനമെടുക്കുന്നത്. ഒരു വർഷക്കാലം നീണ്ട ദുരിതം നിറഞ്ഞ കപ്പൽ യാത്രക്കു ശേഷമാണ് അദ്ദേഹം ഇന്ത്യയിൽ എത്തിച്ചേർന്നത്. താൻ തെരഞ്ഞെടുത്ത ലക്ഷ്യത്തിലേക്കുള്ള ഒരു മിഷനറിയുടെ യൗവ്വനത്തിലെ നിശ്ചയദാർഢ്യം നിറഞ്ഞ ഈ യാത്ര പിന്നീടങ്ങോട്ടുള്ള ജീവിതത്തിൽ പ്രതിസന്ധികളെ സധൈര്യം തരണം ചെയ്യാൻ അർണോസുപാതിരിയെ ശക്തിപ്പെടുത്തിയിരിക്കണം.

ഭാഷാ പഠനം

ഇന്ത്യയിലെ ജീവിതത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ, ഗോവയിലെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പഠനകാലത്ത് ഗോവയിലെ ജസ്യൂട്ട് ലൈബ്രറി ഉപയോഗപ്പെടുത്തി തന്റെ പ്രവർത്തനമേഖലയായ മലബാറിനെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം പഠനം നടത്തി. ഇതിന് വി. ഫ്രാൻസിസ് സേവ്യറിന്റെ കൃതികൾ അദ്ദേഹത്തിന് സഹായകമായി. കൃത്യമായ പഠന പരിശീലനങ്ങൾക്ക് ശേഷം അദ്ദേഹം കൊച്ചിരാജ്യത്ത് എത്തിച്ചേരുന്നു. അമ്പഴക്കാട്ട് സെമിനാരിയിൽ അർണോസുപാതിരി വൈദിക പരിശീലനം പൂർത്തിയാക്കി തിരുപ്പട്ടം സ്വീകരിക്കുന്നതോടൊപ്പം സംസ്കൃതവും മലയാളവും പഠിച്ചെടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇത് സാധാരണമിഷണറിമാരിൽ നിന്നും അർണോസുപാതിരിയെ വ്യത്യസ്തനാക്കുന്നു. താൻ ലക്ഷ്യം വയ്ക്കുന്ന സമൂഹത്തിന്റെ സംസ്കാരത്തെ ഉൾക്കൊള്ളാൻ ആദ്ദേഹം ശ്രമിക്കുന്നു. ഭാഷാപഠനം അതിന് അനിവാര്യമാണ്.എന്നാൽ മതം പറഞ്ഞുകൊടുക്കാനുള്ള കേവല ഭാഷാജ്ഞാനമല്ല അദ്ദേഹം നേടുന്നത്. സംസ്കാരത്തെ ഉൾക്കൊള്ളാൻ പോന്ന ആഴത്തിലുള്ള അറിവാണ്. അതിനു തെളിവാണ് സംസാരഭാഷയല്ലാത്ത, എന്നാൽ സാംസ്കാരികമായി ശക്തമായ സംസ്കൃതഭാഷയുടെ പഠനം

ഒരു സാധാരണ പ്രവാസി തന്റെ നിലനിൽപ്പിനാവശ്യമായ ഭാഷാ പ്രാവീണ്യം സ്വായത്തമാക്കുമ്പോൾ ഈ പാതിരിപ്രവാസി ചെന്നെത്തിയ സംസ്കാരത്തെ അറിയാനും ഉൾക്കൊള്ളാനും അതിലേക്ക് തന്റെ ദർശനങ്ങൾ പകരാനുള്ള തന്ത്രങ്ങളൊരുക്കാനും കൂടിയാണ് ഭാഷാപഠനം നിർവ്വഹിക്കുന്നത്. കേവലം അക്കാദമികമായ പഠനങ്ങൾക്കപ്പുറം സാമൂഹികമായ ഇടപെടലുകളിലൂടെ പഠിച്ചവ പ്രായോഗിക

 ISSN No: 3049-0316

തലത്തിലെത്തിക്കാനും അപ്രകാരം പഠനപൂർണതയിലെത്താനും അർണോസുപാതിരിക്ക് അവസരങ്ങളുണ്ടായി. നാല് വർഷക്കാലം അദ്ദേഹം ബിഷപ്പ് റിബേരിയോയുടെ സഹായിയായി കേരളത്തിന്റെ പലഭാഗങ്ങളിലും സഞ്ചരിച്ചു. അർണോസുപാതിരി പഠിച്ചെടുത്ത മലയാള ഭാഷയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രാവീണ്യം തിരിച്ചറിഞ്ഞതുകൊണ്ടാകാം ഇപ്രകാരമൊരുനിയോഗം അദ്ദേഹത്തിന് ലഭിച്ചത്.

ഉദയം പേരൂർ സൂനഹദോസ്

കേരളത്തിലെ പ്രത്യേക സാഹചര്യത്തിൽ അർണോസുപാതിരിയുടെ മിഷണറി നിയോഗം മറ്റൊരു പാതയിലേക്ക് തിരിയുന്നതായികാണാം. കേരളക്രൈസ്തവ സഭയിലെ വലിയൊരു വിപ്ലവമായിരുന്നു ഉദയംപേരൂർ സൂനഹദോസ്. ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കിടയിൽ നിലനിന്നിരുന്ന അനാചാരങ്ങൾക്കെതിരെയായിരുന്നു ഉദയംപേരൂർ സൂനഹദോസ് രൂപംകൊണ്ടതെങ്കിലും ആയിരത്തിൽപരം വർഷങ്ങളായി നിലനിന്നിരുന്ന ഒരു മത, സാംസ്കാരിക സമന്വയത്തിന്റെ മുഖത്തേറ്റ അടികൂടിയായിരുന്നു അത്. ഹൈന്ദവസംസ്കാരവുമായി കെട്ടുപിണഞ്ഞുകിടന്നിരുന്ന ക്രൈസ്തവ സംസ്കാരത്തെ ഇഴയഴിച്ച് മാറ്റിയെടുക്കാൻ ശ്രമിച്ചത് ക്രൈസ്തവരിലൊരു വിഭാഗത്തിന്റെ ചെറുത്തുനില്പിനും വിഘടനത്തിനും ഹേതുവായി. അപ്രകാരം ക്രൈസ്തവ സമുദായം ഒരു പ്രതിസന്ധിയിലായിരുന്ന പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് ഉദയംപേരൂർ സൂനഹദോസിന് നൂറുവർഷശേഷം അർണോസുപാതിരിയുടെ വരവ്. അന്യമതസ്ഥരുടെ ഇടയിൽ സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുക എന്നതിനേക്കാൾ സ്വമതസ്ഥരിൽ ഐക്യം പുനസ്ഥാപിക്കുക എന്നതായി പാതിരിയുടെ പ്രവർത്തനമേഖല. പാശ്ചാത്യ, പൗരസ്ത്യ ചിന്താഗതികളിൽ തന്റെ നിലപാടുതറയിലേയ്ക്ക് ക്രിസ്ത്യാനികളെ ആകർഷിച്ചുറപ്പിച്ചു നിർത്തുക വലിയ വെല്ലുവിളിയായി. ആ വെല്ലുവിളികളെ അതിജീവിച്ച് ഒരു പരിധിവരെ അർണോസുപാതിരിക്ക് വിജയം വരിക്കാനായെങ്കിൽ അതിനുകാരണം അദ്ദേഹത്തിന് കേരള സംസ്കാരത്തിന്റെ ആഴങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളാനായതാണ്. കുറവിലങ്ങാട് പള്ളിയിൽ അദ്ദേഹം നേരിട്ട ശക്തമായ ശീശ്മപ്രശ്നങ്ങളെ അതിജീവിക്കാനും വലിയൊരു വിഭാഗത്തെ തന്നോടു കൂടെ നിർത്താനും അദ്ദേഹത്തിന് സാധിച്ചു.

കേരള ക്രൈസ്തവർ ക്രിസ്ത്യാനികളെങ്കിലും ക്രിസ്തുദർശനത്തിന്റെ പ്രാഥമിക വിവരങ്ങൾപോലും അറിയാത്തവരാണെന്ന സത്യം അർണോസുപാതിരി മനസ്സിലാക്കുന്നത് ഇത്തരം പ്രവർത്തനമേഖലകളിലൂടെ കടന്നുപോകുമ്പോഴാണ്. ഇത് യഥാർത്ഥ ക്രിസ്തുദർശനം ഈ ജനതയ്ക്ക് പകർന്നു നൽകണമെന്ന ചിന്ത അർണോസുപാതിരിയിലുണർത്തിയിരുന്നു. ക്രിസ്ത്യൻ സമുദായത്തെ അനാചാരങ്ങളിൽനിന്നു രക്ഷിച്ച് ക്രിസ്തുദർശനത്തിലേക്ക് തിരിച്ചുകൊണ്ടുവരാനുള്ള കഠിന ശ്രമങ്ങളാണ് അദ്ദേഹം തുടർന്നു നടത്തുന്നത്. പലയിടങ്ങളിലും ക്രിസ്ത്യാനികളിൽനിന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് ദ്രോഹങ്ങൾ നേരിടേണ്ടിവന്നു. ക്ഷമയോടും സ്നേഹത്തോടും ചിലപ്പോൾ മാത്രം അധികാരം ഉപയോഗിച്ചും അദ്ദേഹം അവയെ നേരിട്ടു.

വേലൂരിലെ ജീവിതം

വേലൂരിൽ അർണോസുപാതിരി തച്ചശാസ്ത്രപ്രകാരം ഒരു വീടുപണിത് അവിടെ താമസിച്ചു. ഈ കാലഘട്ടത്തിലാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാഹിത്യസപര്യ ആരംഭിക്കുന്നത്. ആ നാട്ടിലെ അന്യമതസ്ഥരും സംസ്കൃതാചാര്യൻമാരുമായുള്ള അർണോസുപാതിരിയുടെ സൗഹൃദം മറ്റൊരു സംസ്കാരത്തെ ഉൾക്കൊള്ളാൻ ശ്രമിക്കുന്ന ഒരു പ്രവാസിയുടെ ഹൃദയവിശാലത വ്യക്തമാക്കുന്നു. ഭാരതീയ ദർശനങ്ങളുടെ വെളിച്ചം ആഴ്വാഞ്ചേരി തമ്പ്രാക്കളെപ്പോലുള്ള സുഹൃത്തുക്കളിൽനിന്ന് അർണോസുപാതിരിയിലേക്ക് പടർന്നു. സ്വമതത്തിന്റെ പിടിവാശികൾക്കകത്ത് കുടുങ്ങിക്കിടക്കാതെ മറ്റ് മതങ്ങളെ ബഹുമാനിക്കാനും അവയിൽനിന്ന് ഉൾക്കൊള്ളാനും അർണോസുപാതിരികാണിച്ച ഔത്സുക്യം ശ്രേഷ്ഠദർശനങ്ങളെ പിന്തുടരാനാഗ്രഹിക്കുന്നവർക്ക് ഒരു മാതൃകയാണ്.

ക്രിസ്തു ദർശനം

സ്വമതം അടിച്ചേൽപിക്കാൻ നിയോഗിക്കപ്പെടുന്ന മിഷനറിമാരിൽനിന്ന് അർണോസുപാതിരി വ്യത്യസ്തനാണ്. ദർശനങ്ങൾ അടിച്ചേൽപിക്കപ്പെടേണ്ടവയല്ല, അറിഞ്ഞ് സ്വീകരിക്കപ്പെടേണ്ടവയാണ്. ക്രിസ്തുദർശനം ലോകം കണ്ട മഹത്തായ ദർശനങ്ങളിൽ ഒന്നാണ്. അത് അറിഞ്ഞ് ഉൾക്കൊണ്ടവന് മറ്റു ദർശനങ്ങളെ ബഹിഷ്കരിക്കാനോ ക്രിസ്തു ദർശനത്തെ അടിച്ചേല്പിക്കാനോ സാധിക്കില്ല. അർണോസുപാതിരി ക്രിസ്തു ദർശനത്തിൽ ആഴപ്പെട്ടവനായിരുന്നു എന്നതുകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹത്തിന് മറ്റ് ദർശനങ്ങളെ ഉൾക്കൊള്ളാനായത്. അതിന് വ്യക്തമായ തെളിവാണ് ജ്ഞാനപ്പാനയിൽ നിന്ന് പ്രചോദനമുൾക്കൊണ്ട്

ISSN No: 3049-0316

അദ്ദേഹം രചിച്ച പുത്തൻപാന. മലയാളത്തിൽ അദ്ദേഹം എഴുതിയ ആദ്യത്തെ കാവ്യഗ്രന്ഥം ഇതത്രെ. സ്വഭാഷയിൽ ഒരു കവിത രചിക്കുക ഭാഷാപണ്ഡിതർക്കു പോലും ക്ലേശകരമായിരിക്കെ, പലപ്പോഴും അസാധ്യമായിരിക്കെ താൻ പഠിച്ചെടുത്ത ഭാഷയിൽ നാടൻ വൃത്തങ്ങളിൽ ഹൃദയാവർജ്ജകമായ രീതിൽ ഉമ്മാടെ ദുഃഖവും ജനോവാപർവ്വവും ചതുരന്ത്യവും വ്യാകുലപ്രബന്ധവും ഒക്കെ എഴുതാനായി എന്നത് കേരള സാഹിത്യ, സാമൂഹിക, സാംസ്കാരിക മേഖലകളുമായി അദ്ദേഹം എത്രമാത്രം താദാത്മ്യപ്പെട്ടു എന്നതിന്റെ തെളിവാണ്. നതോന്നത വൃത്തത്തിൽ അർണോസ് പാതിരിയുടെ കയ്യടക്കം ഉമ്മാടെ ദുഃഖമായി ഇന്നും ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ നോമ്പുകാലത്തെ കണ്ണീരണിയിക്കുന്ന എന്നതിൽപരം മറ്റൊരുദാഹരണം എന്തിന്? ഇപ്രകാരം കേരള സംസ്കാരത്തെ ഉൾക്കൊണ്ട് അദ്ദേഹം ചെയ്തത് തന്റെ ഉള്ളിൽ ശക്തമായ സ്വാധീനം ചെലുത്തിയിരുന്ന ക്രിസ്തു ദർശനത്തെ കേരള സംസ്കാരത്തിലേക്ക് ആ സംസ്കാരത്തിന്റെ ഉപാധികളെത്തന്നെ ഉപകരണങ്ങളാക്കി പകർന്നു കൊടുത്തു എന്നതാണ്. ഇവിടെയാണ് ഈ പാതിരി പ്രവാസി അദ്വിതീയനാകുന്നത്. ഇപ്പോഴാണ് ഒരു സംസ്കാരം ഒരു പ്രവാസിയാൽ സമ്പന്നമാകുന്നത്. ഒരു സംസ്കാരത്തിന്റെ ഹൃദയത്തിൽത്തന്നെ തന്റെ മുദ്ര പതിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു അർണോസു പാതിരി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികളിലൂടെ രൂപപ്പെട്ടുവന്ന ദേവമാതൃഭക്തി ഇന്നും കേരളീയ ക്രൈസ്തവരെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നു. മദ്ധ്യകേരളത്തിലെ പലപ്രദേശങ്ങൾക്കും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാദസ്പർശത്തിന്റെ സംസ്കാരിക മുദ്ര എടുത്തുകാണിക്കാനുണ്ട്. തൃശ്ശൂരുകാരുടെ ഐതിഹ്യങ്ങളിൽ അർണോസുപാതിരിയുടെ സംസ്കൃതപാണ്ഡിത്യ പ്രയോഗങ്ങൾ കഥകളായി ഇന്നും തുടരുന്നത് അതിനുദാഹരണമാണ്.

ഉപസംഹാരം

ക്രിസ്തുമതം പ്രചരിപ്പിക്കാൻ വന്ന ഒരാൾ ക്രിസ്തുദർശനം സംസ്കാരത്തിലേക്ക് പകർന്നു നല്കി ആ സംസ്കാരത്തെ സമ്പന്നമാക്കുന്ന ഒരു ചരിത്രമാണ് ഇവിടെ ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞത്. ഇത്തരം പ്രവാസങ്ങൾ എല്ലാമതങ്ങളിലും എല്ലാ സംസ്കാരങ്ങളിലും സംഭവിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ നമ്മുടെ സംസ്കാരങ്ങൾ എന്നേ ദർശന പുണ്യങ്ങളാകുമായിരുന്നു. അടിച്ചേല്പിക്കപ്പെടുന്ന ദർശനങ്ങൾ മതങ്ങളായി മാറുമ്പോൾ ഹൃദയത്തിലേക്കാവാഹിക്കപ്പെടുന്ന ദർശനങ്ങൾ ജീവിതങ്ങളായി വളരുന്നു. കേരള സംസ്കാരത്തിന്റെ നവോത്ഥാനത്തിൽ അർണോസുപാതിരിയുടെ മഹത്തായ സംഭാവന ക്രിസ്തുദർശനത്തിന്റെ ആഴം പകർന്നു നല്കാനായി എന്നതാണ്. അങ്ങനെ ആ പാതിരി പ്രവാസം കേരളത്തിന് പ്രസാദമായി.

കുറിപ്പുകൾ:

1. അർണോസ് പാതിരി (യൊഹാൻ ഏൺസ്റ്റ് ഹാൻക്സ്ലേഡൻ) ജർമനിയിലെ ഓസ്റ്റർ കാപ്പെല്ൻ ഗ്രാമത്തിൽ 1681 ൽ ജനിച്ചു. 1699 ഒക്ടോബർ 3-ാം തീയതി ഇന്ത്യയിലേക്ക് പുറപ്പെട്ടു. 1700 ഡിസംബർ 13-ാം തീയതി കപ്പൽമാർഗ്ഗം സൂറത്തിൽ എത്തിച്ചേർന്നു.
2. കൃതികൾ: പുത്തൻപാന, ചതുരന്ത്യം, ഉമ്മാപർവ്വം, ജനോവപർവ്വം, ഉമ്മാടെ ദുഃഖം, വ്യാകുല പ്രബന്ധം, ആവേ മാരീസ്സ്റ്റെല്ല, മലയാളം - പോർച്ചുഗീസ് നിഘണ്ടു, മലയാളം പോർച്ചുഗീസ് വ്യാകരണം, ഗ്രാമറ്റിക്ക ഗ്രന്ഥോണിക്ക, മലയാളം - സംസ്കൃത നിഘണ്ടു. കേരളത്തിൽ വച്ച് 1732 ൽ മരണം.

ഗ്രന്ഥസൂചി

1. കണ്ണമ്പുഴ പീറ്റർ (എഡിറ്റർ) അർണോസുപാതിരി മലയാള സാഹിത്യത്തിലെ മഹാമനീഷി, എൽ.ആർ.സി. പബ്ലിക്കേഷൻ, കാക്കനാട് 2017
2. ഗ്രേസി കെ.എസ്, കേരള ചരിത്രത്തിലെ അനശ്വര സഞ്ചാരപഥങ്ങൾ, ആത്മ ബുക്സ്, കോഴിക്കോട്, 2021
3. ജോൺ തോമസ് (എഡിറ്റർ), അർണോസുപാതിരി മലയാളത്തിന്റെ സൂര്യ തേജസ്സ്, അർണോസുപാതിരി അക്കാദമി, തൃശ്ശൂർ, 2021
4. പാതിരി അർണോസ്, അർണോസുപാതിരിയുടെ കാവ്യങ്ങൾ, കറൻറ് ബുക്സ്, കോട്ടയം, 2002
5. പാതിരി അർണോസ്, പുത്തൻപാന, അർണോസ് പാതിരി അക്കാദമി, തൃശ്ശൂർ 2019